

ಉದ್ಯೋಗ, ಭಾವೇಶ್ ಅವರ ಏಕವ್ಯಕ್ತಿಯ ಲಾಭದ ಉದ್ಯಮವಾಗಿ ನಡೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಭಾವೇಶ್ ತಮ್ಮೊಡನೆ ಜೊತೆಗೂಡಿದ ಅಂಧರನ್ನು ನೌಕರರಾಗಿ ಭಾವಿಸಿದವರಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ದುಡಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಗಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗೀದಾರರಾಗಿದ್ದರು. ಒಂದು ತಂಡವಾಗಿ ಅವರ ಮೋಂಬತ್ತಿಯ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶವೇ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಅಂಧರಿಗೆ ದುಡಿಮೆಯ ದಾರಿ ತೋರುವುದಾಗಿತ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಇರಲು ಸ್ಥಳ ಮತ್ತು ಊಟೋಪಚಾರವನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಪುಟ್ಟೆಟಿಯಾಗಿ ಮೋಂಬತ್ತಿ ತಯಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಮಾರಾಟದ ತರಪೇತು ನೀಡುವುದು. ಹಾಗೆಂದೇ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಚಾರಿಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಭಾವೇಶ್ 'ಓಷಿಯಾನಿಕ್ ವಿಷನ್ ಫಾರ್ ದಿ ಬ್ಲೈಂಡ್ ವೆಲ್ಫೇರ್ ಸೊಸೈಟಿ' ಹೆಸರಿನ ಒಂದು ಎನ್.ಜಿ.ಓ. ಅನ್ನು ನೋಂದಾಯಿಸಿದರು.

ಈ ರಿಯಾಯಿತಿ ಪಡೆಯುವುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಅಂಧ ತಂಡಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುವುದು ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿದರು. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಎನ್.ಜಿ.ಓ. ಈ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಯಾವುದೇ ದಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಕಾಯಕವೇ ಕೈಲಾಸವೆಂದು ದುಡಿದ ಶ್ರಮದಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಹಣ ಗಳಿಸುವುದು ಗೌರವಪೂರ್ಣ ಆತ್ಮಸಮಾನದ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಅನಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಎನ್.ಜಿ.ಓ.ದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಗುವುದಾದರೆ, ತಮ್ಮ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತವೆ, ಅಂಧ ತಂಡದ ಪರಿಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇವರ ಬಳಿ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಅಂಧ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ತಂಡವಿತ್ತು. ಅವರು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಪ್ರಾಡಕ್ಟ್‌ಗಳಿದ್ದವು. ಸ್ವಲ್ಪನ ಬಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು, ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಸ್ವತಃ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮೊದಮೊದಲು ಭಾವೇಶ್ ಮತ್ತು ನೀತಾ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ, ಬಹಳಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳತ್ತ ಗಮನ ನೀಡಬೇಕಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ಹಬ್ಬಗಳ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕವಿತ್ತು. ದೀಪಾವಳಿಗೆ ಮೊದಲು ನಾವು ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆಗ ಆ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ರೀತಿ, ಕ್ರಿಸ್‌ಮಸ್, ವ್ಯಾಲೆಂಟೈನ್ ಡೇ, ಮಕರ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ, ಮದುವೆಗಳ ಸೀಸನ್, ಗಣಪತಿ ಮಹೋತ್ಸವ, ನವರಾತ್ರಿ ಮುಂತಾದ ಹಬ್ಬ, ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಕುವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೈಫ್ಟ್ ರಾನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಬ್ಯಾನರ್ ತನಕ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಹರಡಲು ಬೇಕಾದ ಬಟ್ಟೆ, ಟೇಬಲ್ ಮುಂದೆ ಹಾಕಲು ಅದರದೇ ಅಳತೆಯ

ಬ್ಯಾನರ್, ಸ್ವಲ್ಪನ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಡಕ್ಟ್‌ನ ನಮೂನೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಬ್ಯಾನರ್‌ಗಳು, ಫೋಟೋಗಳು, ಕೆಲವು ತೇಲುವ ಹೂವಿನಾಕಾರದ ಮೋಂಬತ್ತಿಗಳು, ಆ ಹೂವುಗಳನ್ನು ತೇಲುವಂತೆ ತೋರಿಸಲು ಒಂದೆರಡು ಗಾಜಿನ ಬಟ್ಟಲು, ಚಹಾಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಥರ್ಮಸ್ ಫ್ಲಾಸ್ಕ್, ತಿನಲು ಬೇಕಾದ ಬಿಸ್ಕೆಟ್, ನಮ್ಮೀನ್, ನೀರಿನ ಬಾಟಲಿಗಳು ಮುಂತಾದವು. ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ, ತಯಾರಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ, ಊಟಿಂಡಿ ಬಹಳ ದುಬಾರಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ತಿನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀರಿನ ಒಂದು ಬಾಟಲಿಗೆ 50ರಿಂದ 100 ರೂಪಾಯಿಯ ಬೆಲೆ! ಕೈಚೀಲ, ಕಾಗದ, ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಬಟ್ಟಲು, ಮಿಕ್ಕ ಚಿಲ್ಲರೆ ಇಡಲೊಂದು ಡೈಲಿ ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಮರೆತರೂ, ಅಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು. ಹಾಗೆಂದೇ ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಕಾಸನ್ನೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡದೆ ಇರುವಂತೆ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ಅವರ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಹೊಸ ಜಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ, ಯಾವುದೋ ದೊಡ್ಡ ಕಂಪನಿಯ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದೋ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ, ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದು ಅಸಂಭವವೇ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೋ ಅಗತ್ಯದ ವಸ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ, ಅದನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವುದು ದೊಡ್ಡ ತಲೆನೋವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಸದಾ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿ ಇರುವುದು. ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಅದು. ಪ್ರತಿ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಅನುಭವದ ಮೇಲೆ ಆ ಪಟ್ಟಿ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗಲಿತ್ತು. ಜಪಾನಿನ ಕೈಸಾನ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಂತ್ರ ಆ ಅಂಧ ತಂಡಕ್ಕೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ತಮ್ಮ ಮೋಂಬತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸತತ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೊರಟರು.

ಅಧ್ಯಾಯ 16

ರೆಕ್ಕೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಹಾರಿದಾಗ

ಒಮ್ಮೆ ಮುಂಬಯಿಯಿಂದ 'ನೀಲಿದ್ದಿ ಗ್ರೂಪ್' ಕಂಪನಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿದ್ದ ಸಂದೀಪ್ ಭಾಯಿ ಸಂಪತ್ ಅವರು ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಪ್ರವಾಸ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಭಾವೇಶ್ ಅವರ ಸ್ವಲ್ಪನ ಮೋಂಬತ್ತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರಾದರು. ಅವರು ಭಾವೇಶ್ ಅವರಿಗೆ 'ಈ ಎಲ್ಲ ಕ್ಯಾಂಡಲ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಬಿಲ್ಡರ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್‌ನ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ನೀವು ಬನ್ನಿ' ಎಂದು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರು.

ಇದು ಏಷಿಯಾದ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಿತ್ತು. ದೀಪಾವಳಿಗೆ ಮೊದಲು ಆ ಪ್ರದರ್ಶನ ಇತ್ತು. ನಾಲ್ಕು ದಿನದ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಅವರು ಭಾವೇಶ್ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಸಮಿತಿಗೆ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದರು.

ಅವರಿಂದ ಭಾವೇಶ್ ಅವರಿಗೆ ದೂರವಾಣಿ ಕರೆ ಬಂದಿತು. 'ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ನಿಮ್ಮ ತಂಡ ಯಾವ ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ವಸತಿ, ಊಟ-ತಿಂಡಿ ಇಷ್ಟನ್ನು ನೀವು ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ಆಯಿತು' ಎಂದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಭಾವೇಶ್ ಅವರ ತಂಡ ತಲುಪಿದಾಗ, ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪೆಂಡಾಲ್ ಹಾಕಿತ್ತು. ನೀತಾ ಭಾವೇಶ್‌ಗೆ ಹೇಳಿದರು, 'ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಶಕನಿಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಸುಮಾರು ಐದಾರು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರಾ ಪೆಂಡಾಲ್ ಹರಡಿದೆ'. ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ಥಳೀಯರಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು, ಆ ವಿಶಾಲ ಪೆಂಡಾಲ್ ನಿಂತಿರುವ ಜಾಗ, ವರ್ಷದ ಅನೇಕ ತಿಂಗಳುಗಳು ಕೆಸರಿನಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ದಿನಗಳ ಪರಿಶ್ರಮದ ನಂತರ, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಲೋಹದ ಚಾನೆಲ್‌ಗಳನ್ನು ಸಂಪರ್ಕದಾರಿಗಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಆ ಬಿರುತ್ತಿಗೆನ ಜಮೀನಿನ ಮೆಲೆ ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮರದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಹರಡಿದ್ದರು. ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯೂ ಬಿಳಿಯ ದಪ್ಪ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಆವರಿಸಿ ಆ ಪೆಂಡಾಲ್ ಅನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಅದರೊಳಗೆ ಹವಾನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನೂ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದರು.

ಹಾಗೆಂದು ಅಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಸ್ವಲ್ಪಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಬೇರೆ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡಂತೆ, ಹತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತು ಅಡಿಯ ಪುಟ್ಟ ಸ್ವಲ್ಪಗಳು ಇಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಪರ್ಟಿ ಪ್ರದರ್ಶನವಾದ ಕಾರಣ ಸ್ವಲ್ಪಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಿದ್ದವು. ಸುಂದರವಾಗಿ, ಭವ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಸ್ವಲ್ಪಗಳ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ವೆಚ್ಚವಾಗಿರಬೇಕು. ಗಾಜು ಮತ್ತು ಬೆಳಕಿನ ಸುಂದರ ಸಂಯೋಜನೆ ಅಲ್ಲಿತ್ತು. ಒಂದೊಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡಾ ಮಹನೀಂತೆ ಕಂಡಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಬಿಲ್ಡರ್‌ಗಳ ಸ್ವಲ್ಪನಲ್ಲಿ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಆಕರ್ಷಕ ಮಾದರಿಗಳಿದ್ದವು. ಈ ಎಲ್ಲ ಭವ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪಗಳ ನಡುವೆ, ಒಂದು ಹತ್ತು ಅಡಿ ಉದ್ದ, ಹತ್ತು ಅಡಿ ಅಗಲದ ಸಣ್ಣ ಜಾಗ ಉಳಿದಿತ್ತು. ಅದನ್ನೇ ಭಾವೇಶ್ ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದರು.

ಭಾವೇಶ್ ಮತ್ತು ನೀತಾ ತಮ್ಮ ಹದಿನೈದು ಹದಿನೇಳು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಂಬತ್ತಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯ ಸಾರಿಗೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಲು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿ ನೇತಾಳು ಮತ್ತು ಸಿನಿಮಾ ನಟರು ಬರಲಿದ್ದ ಕಾರಣ ಬಹಳಷ್ಟು ಭದ್ರತಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇತ್ತು. ತಮ್ಮ ಆ ಎಲ್ಲ ಮೋಂಬತ್ತಿಗಳ ಡಬ್ಬುಗಳನ್ನು ಈ ಸೆಕ್ಕುರಿಟಿಯ ಮೂಲಕ ಹಾದು ಒಳ ತರುವುದು ಕಡಿಮೆ ಕಷ್ಟದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಭಾವೇಶ್ ಮತ್ತು ನೀತಾ ಒಂದು ದಿನ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ತಲುಪಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ,